

gjør Indvending imod, at jeg har styrket min Paastand om denne Skats Hensigtsmæssighed ved en Henvisning til fremnede Lande. Jeg tror, at man med Grund kan sige, at naar en Beskatning er indført i England, Frankrig, og Nederlandene, er den indført i temmelig vidt Omfang, og ganske vist forholder det sig, som Udvalgets Flertal har sagt, at i to af disse Lande er Beskatningen i væsentlige Henseender indrettet anderledes, end her er bragt i Forslag, men derfor er det ikke desto mindre sandt, at man ogsaa i disse Lande har fundet de nævnte Objekter egnede til Beskatning; og, hvad Frankrig angaar, som Udvalgets Flertal ikke nærmere har berørt, vil det jo erkjendes af Alle, at der gjælder en Stempelning, fuldkommen svarende til det, her er foreslaaget, og til et ikke lidet større Beløb, end det, som jeg har tilladt mig at bringe i Forslag, og desuagtet kommer denne Skat, efter hvad der uimodsiget er oplyst, meget godt ind og volder ikke nogenjombelst praktisk Bæmselighed i Frankrig.

Efter at have omtalt disse indledende Bemærkninger kommer jeg nu til Hovedpunktet i Sagen, hvort Udvalgets Flertal har taget fuldkommen feil, nemlig: hvad der har været Regjeringens Hensigt med at indføre en Stempelafgift af den her omhandlede Art. Udvalgets Flertal har opfattet denne Hensigt, som om det skulde være Regjeringens Mening ved dette Stempel at ville træffe en Tvangsforanstaltning med Hensyn til Kapitalernes Anbringelse og hemme den Frihed i Kapitalens Bevægelse, som maa anses for at være ønskelig. Udvalgets Flertal har ikke derfor anført anden Støtte end en udrævet Sætning af Motiverne, som jeg strax skal vise aldeles ikke har den Mening, som man vil lægge i den. Men jeg kan ikke negte, at det har undret mig, at det ærede Flertal har kunnet komme ind paa hele denne Argumentation og lagt Hovedvægten paa at oplyse en Sag, som er saa almindelig anerkjendt blandt Alle dem, der have nogen økonomisk Dannelse, at jeg ikke kan

forstaa, at Udvalgets Flertal virkelig har kunnet tiltro mig, at jeg skulde have saadanne Motiver, som dem, der har tænkt sig, naar da jeg om denne Sag, der i Parenthes sagt synes mig at have vaart en hel Del mere Strid, end den efter sit Indhold fortjener, har havt Leilighed til at udtale mig udførlig tre til fire Gange saavel i det andet Thing som i dette Thing og jeg vil dristig udtale den ærede Ordfører til i alle de Foredrag, som jeg har holdt om denne Sag, at finde et eneste Ord, der kunde udtydes saaledes, som om jeg havde tænkt mig, at man herigenem skulde lægge et Baand paa Kapitalens frie Omsætning. Det undrer mig saa meget mere, som Udvalgets Flertal dog nærmest maatte være henbist til at bekæmpe Mindretallet i Udvalget selv og de Grunde, som dette Mindretal i sin Betænkning har fremsat for Loven; men det vil jo ses, at lige saa lidt som jeg nogensinde har fremsat en saadan Hensigt, lige saa lidt har Mindretallet i sin Motivering fremsat Noget om en saadan Hensigt. Jeg kan fuldstændig slutte mig til den Betragtning, som det ærede Flertal har anført om det Uønskelige i at tænke sig ved Hjælp af denne Foranstaltning at kunne lægge et Baand paa Kapitalernes Anbringelse i udenlandste Foretagender eller udenlandste Effekter. Selv om dette overhovedet kunde lade sig gjøre, saa vilde i alt Fald det Middel, som er forelaaget anvendt, staa i et saadant Misforhold til det Diemed, som man dertiljennem vilde opnåa, at jeg paa ingen Maade kan vedkende mig noget Saadant. Alle de Sandheder, som i den Retning findes udtalte i Flertallets Motivering, kan jeg derfor forsaavidt fuldkommen underkræve, men jeg tilstaar, at jeg egentlig ikke finder det nødvendigt, at man har fremhævet dem her. Sagen er jo den, at vi jo Alle her ere enige om, at det er et stort Gode for Landet, at Kapitalens Omsætning kan finde Sted med den størst mulige Frihed, men at der ved Siden deraf staar en anden Omstændighed, nemlig den, at det ikke er os muligt at udføre denne